

Buurtwerk Kolderbos gaat digitaal

GENK - "Eind 2008 startten we met het computerproject KOLDER.COM," vertelt Femke Croux, RIMO-buurtwerkster. "Vijf vrijwilligers geven les in vier niveaugroepen. Twee vrijwilligers begeleiden de vrije computermomenten. Er lopen nu zes reeksen van telkens

vijf lessen. Altijd sluiten we af met de uitreiking van de attesten. Dankzij de vrijwilligers en de deelnemers is het een succesvol project, met al een 60-tal inschrijvingen."

Karima wisselde buurthuis voor frituur

GENK - Karima Boutliss werkte 3 jaar als RIMO-buurtwerkster in de wijk Termien in Genk. Sinds begin dit jaar wisselde ze het buurthuis voor Het Frietje, een frituurzaak in dezelfde wijk. "Ik kijk met gemengde gevoelens terug op mijn periode als buurtwerker," zegt Karima terwijl ze frieten opschept. "Ik ben tevreden, want ik bracht een beweging op gang in een

wijk die volgens de bewoners een beetje dood was. Anderzijds is het werk nog niet af. Mijn opvolger zal het moeten verder zetten. De vrijwilligers van toen komen hier wel eens een frietje steken. Hier vanachter mijn toog vang ik nog regelmatig van alles op over het reilen en zeilen in de wijk. Het is soms moeilijk me er niet mee te bemoeien."

Twee geslaagde studiedagen

BILZEN/HOUTHAIEN - Samen met een aantal partners organiseerde RIMO Limburg twee geslaagde studiedagen. De **studiedag over dorpsrestaurants** boeide meer dan 160 deelnemers. Het opzet van de dorpsrestaurants sloeg aan. Een aantal Limburgse gemeenten, waaronder Overpelt en Neerpelt, Diepenbeek, Meeuwen-Gruitrode en Kortesseem, overwogen alvast om er ook mee aan de slag te gaan. Zal het RIMO-experiment uitgroeien tot een voldragen methodiek voor leefbare dorpen?

Op de **studiedag 'Hoe samen verder?'** bogen bijna 100 deelnemers zich over de vraag hoe het interculturele samenleven kunnen bevorderen. Opvallend was de waarschuwing het interculturele vooral niet tot doel te verheffen. Interculturaliteit is slechts een middel om te werken rond de bekommernissen van de mensen. Ook het pleidooi om de confrontatie aan te gaan en de problemen niet langer uit de weg te gaan, is bijgebleven. **Het volledige verslag van de studiedag vind je via: www.rimo.be/nieuws.html**

Samenlevingsopbouw in beeld De praktijk van de kust tot in Limburg

Wat is opbouwwerk precies? Wat wil het bereiken? Hoe gaat het daarbij te werk? De sector Samenlevingsopbouw stelt zichzelf voor in twee DVD's. De eerste DVD bevat een algemene kennismaking met de sector. De tweede

zoomt in op de praktijk. Daarbij krijgt ook het sterk gewaardeerde werk van RIMO-opbouwwerker Jef Lingier in de Waterstraat in Beringen ruime aandacht. **Je kan de DVD's lenen bij RIMO Limburg via een mailtje naar info@rimo.be.**

COLOFON

Teksten: Jef Lingier, Peter Weyns, Ellen Hendrix, Klara Bulckens.

Coördinatie: Lucrèce Ory

Eindredactie: Klara Bulckens

Foto's: RIMO Limburg

Vormgeving: Kristel Moors

Druk: Drukkerij Aerts

RIMO LIMBURG

Marktplein 9 b 21
3550 Heusden-Zolder
tel. 011/22 21 96 - fax: 011/22 94 31
www.rimo.be

BELGIE-BELGIQUE
P.B.
3500 HASSELT 1
12/2853

P509242

JAARGANG 12
DRIEMAANDELIJKS

INFORMATIE VAN HET OPBOUWWERK IN LIMBURG

APR - MEI - JUN '09 | Nr.2

PROJECTEN AFRONDEN

Het opbouwwerk als pionier

'Valt het allemaal stil als de pionier vertrekt?'

Een bewonerskern als inspraakorgaan van het dorp, een fotowandelroute, service- en dienstencentra voor mensen met een laag inkomen, huurdersparticipatie in de sociale huisvesting, ... Steeds weer ondersteunt RIMO Limburg maatschappelijk kwetsbare mensen om hun gezamenlijke problemen aan te pakken. Maar wat als RIMO Limburg haar ondersteuning stopzet? Valt alles stil als de pionier vertrekt? Niets is minder waar.

Zorgvuldig wikken en wegen

Bij de beslissing om een project af te ronden, wikken en wegen we één en ander zorgvuldig. Zijn de doelstellingen voldoende gerealiseerd? Kunnen de mensen op eigen kracht verder? Of moeten we toch langdurig aanwezig blijven in samenwerking met andere instanties?

Op eigen kracht verder

Ons project in de Borgloonse dorpen Haren en Bommershoven ronden we

dit jaar af. Zoals je in dit RIMO-nummer kan lezen, bereikten we samen met de bewoners puike resultaten. Het sociaal leven in de dorpen kan rekenen op dynamische trekkers en de constructieve samenwerking van de dorpen met de stad is duurzaam verankerd. De bewoners kunnen op eigen kracht verder.

Nazorg

Ook in ons project met kamerbewoners in Genk bouwen we langzaam ons engagement af. Een gezellige huiskamer als ontmoetingscentrum, een woongroep die belangen verdedigt, krachtige vrijwilligers, ... Over de behaalde resultaten vind je alles terug op de volgende pagina's. Toch zal de RIMO-opbouwwerkster de werking de volgende jaren nog één dag per week blijven ondersteunen. Met deze 'nazorg' garanderen we de continuïteit van de werking.

Structurele partners

In Maasmechelen bouwden we samen met mensen met een laag inkomen het diensten- en ontmoetingscentrum Soma uit. We achtten het noodzakelijk het

'Trefcentrum Soma: Dankzij een structurele samenwerking met het OCMW bouwden we in Maasmechelen een permanente werking uit.'

uitgebouwde project om te zetten in een permanente werking. Daarbij vonden we in het OCMW een structurele partner (zie hieronder). Voor de ondersteuning van Soma als 'vereniging waar armen het woord nemen' konden we een beroep doen op middelen van het armoededecreet. PW/KB

Giel Vranken, O.C.M.W.-secretaris Maasmechelen

"We waren blij dat we mee op de kar konden springen"

"Meer dan tien jaar geleden startte RIMO Limburg hier in Maasmechelen met activiteitencentrum SOMA. Ik herinner me nog heel goed dat wij in het OCMW blij waren dat we mee op de kar konden springen. Een privé-organisatie kan dat beter dan een overheidsdienst. Wij zijn

hiervoor niet uitgerust. Wij zitten toch meer in de ambtelijke sfeer, hebben veel minder soepele werkmiddelen, zijn meer gericht op individuele financiële hulpverlening, ... Vandaag zijn we nog altijd heel tevreden met de samenwerking." PW

Giel Vranken: "Wij zitten toch meer in de ambtelijke sfeer."

Project met kamerbewoners kan puike resultaten voorleggen

"Actie voor betaalbare huurwoningen"

GENK - Kamerwonen is zowat de goedkoopste woonvorm. Vaak is het het enige woonalternatief voor alleenstaande mannen met een laag inkomen. Maar ook een woonvorm met weinig comfort en nogal wat wantoestanden. RIMO Limburg werkt sinds 1997 met kamerbewoners in Genk. Nu bouwen we ons engagement langzaam af. Tijd voor een balans.

Onze beslissing om in Genk met logementsbewoners aan de slag te gaan, vloeide voort uit de zinvolle werking met logementsbewoners die we in Maasmechelen hadden uitgebouwd. Genk telde op dat moment van alle Limburgse gemeenten het grootste aantal kamerbewoners. De keuze voor deze stad was dan ook snel gemaakt.

Gebrekkige woonomstandigheden

Het kamerdecreet van 1997 was veelbelovend: het legde minimale kwaliteits- en veiligheidsnormen op voor kamers. Desondanks moesten we vaststellen dat het wooncomfort en de hygiënische omstandigheden op kamers nog vaak te wensen overlieten. Daarnaast kwam in onze contacten met de bewoners een grote nood aan zinvolle tijdsbesteding en ontmoeting naar boven.

Bruisende huiskamer

We stuurden ervaren opbouwster

Magda Remans op pad. Met haar aanstekelijk enthousiasme slaagde ze erin de kamerbewoners samen te brengen in de groep Wasda. In 2002 richtte Wasda, onder impuls van Magda, een gezellige huiskamer in. Daar bruist het - nu nog altijd - van initiatieven die het leven van kamerbewoners aangenamer kunnen maken.

Er is een wasgelegenheid en een kleine uitleendienst. Kamerbewoners kunnen er allerlei huishoudelijk materiaal uitlenen: strijkijzers, kookpotten, trapladders,... Maandelijks organiseert Wasda groepsactiviteiten en jaarlijks een groepsvakantie. Eenmaal per week kunnen de logementsbewoners in de huiskamer terecht voor een warme groepsmaaltijd. Op zaterdag wordt croque monsieur geserveerd. Dan zijn er soms zelfs meer dan 50 eters.

Woongroep in actie

In de schoot van Wasda ontstond enkele jaren later de woongroep. Die ijvert voor betaalbare en kwaliteitsvolle huisvesting voor mensen met een laag inkomen. Deze groep leerde alle mogelijke woondiensten en -actoren kennen, organiseerde uitwisselingsbezoeken met andere woongroepen, bestudeerde de regelgeving rond wonen én voert nog steeds actie. Zo startte de woongroep een jaar geleden een petitie op. Die vraagt

Vlaams minister van huisvesting, Marino Keulen, ook kamerbewoners het recht op huursubsidies toe te kennen.

Een nieuw gemeentelijk reglement op kamers

Als vertegenwoordigster van de kamerbewoners signaleerde Magda hun problemen op de gemeentelijke commissie 'logementen'. Dat resulteerde mede in een nieuw gemeentelijk reglement op kamers. De Genkse logementshuizen werden gesaneerd. Ze moesten voortaan minimum 12 m2 groot zijn en beschikken over een wasbak met stromend water. In het gemeenschappelijk gedeelte moest een keuken aanwezig zijn en voldoende douches en wc's. Elke kamer kreeg ook een deurbel en een eigen brievenbus.

Invloed op kamerbesluit 2006

Maar ook buiten de gemeentelijke grenzen boekten we resultaten. Onder druk van het opbouwwerk keurde de Vlaamse regering een nieuw kamerbesluit goed. Hierdoor kan een kamer sneller ongeschikt of onbewoonbaar verklaard worden. Een mooie stap vooruit op weg naar kwaliteitsvol wonen!

Met ons gat in de boter

Magda zelf is het meest trots op de samenwerking met de sociale huisvestingsmaatschappij Nieuw Dak. Van bij het concept werd de bewonersgroep bij de bouw van 16 nieuwe logementskamers betrokken. De bewoners van de nieuwe kamers beseffen het nog altijd: "Wij zijn met ons gat in de boter gevallen. We wonen comfortabel en hebben meer privacy."

Vliegen op eigen kracht

Sinds januari 2009 is Magda nog slechts één dag per week aanwezig in Genk. In Zuid-Limburg stampst ze nu een nieuwe werking uit de grond met huurders uit het onderste segment van de private huurmarkt. Want Wasda is stilaan sterk genoeg om zijn eigen werking in handen te nemen. De vele vrijwilligers hebben geleerd te geloven in zichzelf en in hun kracht. Tot 2013 zal Magda nog 1 dag per week samen met de vrijwilligers van het huiskamerproject de weekplanning opmaken en de bewonersgroep ondersteunen. En dan vliegt Wasda op eigen kracht! KB

RIMO-opbouwster Magda Remans

"Bij de bewoners zowel als bij het beleid heb ik vertrouwen kunnen opbouwen. Dat was mijn sterkte."

Magda Remans: "Het beleid in Genk erkent nu de woonproblematiek".

Genk - Opbouwster Magda Remans werkt al meer dan 20 jaar in Genk, eerst in Oud-Texas, dan in Nieuw-Texas en vervolgens bij de kamerbewoners, altijd bij de meest kwetsbare groep. "Door de jaren heen heb ik een netwerk opgebouwd zowel bij de bewoners als bij het beleid. Bij de twee groepen heb ik vertrouwen kunnen opbouwen. Dat was mijn sterkte. Want zonder vertrouwen kun je niets."

De verkenning Vrouw in een pure mannenwereld

Ik ben in 1997 begonnen met een verkenning. Ik nam daarvoor rustig de tijd. Gedurende zes maanden schuimde ik de logementhuizen af. Dat gebeurde vooral 's avonds. Twee avonden per week trok ik op pad. Mijn eerste obstakel was dat ik als vrouw zomaar niet kon binnenstappen in die pure mannenwereld. Daarom nam ik ex-logeurs onder de arm die vertrouwd waren met het huis en de bewoners. Soms ging ik undercover. Ik gaf mij uit als de vriendin van een kandidaat-huurder. Ik nam daarvoor Willy mee. Een andere ingangspoort waren de cafés verbonden aan de logementhuizen. 22 dergelijke cafés waren er. Daar zaten de mannen. Zo kwam ik ook de vrienden van de bewoners tegen.

"In sommige huizen raakte ik niet verder dan de voordeur"

Stilaan bouwde ik mijn netwerk uit. Ik heb ook een hele tijd een vaste permanentieavond gehad in een café in Waterschei. Omwille van de wet op de privacy kreeg ik van de gemeente geen namenlijsten van de bewoners. Ik

moest ze op eigen kracht zien te vinden. Ik voerde uitgebreide gesprekken met 50 logeurs. Om een volledig beeld te krijgen van het aanbod aan gemeubelde kamers, bezocht ik alle logementhuizen. In sommige huizen geraakte ik niet verder dan de voordeur. Ook dit maakte deel uit van mijn verkenning. Ik ging ook op zoek naar personen die regelmatig in de logementhuizen kwamen: de bakker, de postbode, de stadswachten, de wijkagent, het OCMW. Van deze verkenning maakte ik een rapport."

Resultaten. Hoewel.

Twaalf jaar later. De resultaten mogen gezien worden. "Hoewel," nuanceert Magda. "Natuurlijk is er de kwaliteitsverbetering. Maar gisteren hoorde ik weer van kamers zonder verwarming. De huisbaas krijgt daarvoor een boete, maar die boete weegt niet op tegen de dure stookolie die hij uitspaart. Een grote schaduwzijde van heel de sanering is de stijging van de huurprijzen. De kamerbewoners kunnen ook geen beroep doen op huursubsidies, want om hier recht op te hebben moet je verhuizen van een slechte woning naar een goede. En een gesaneerde kamer - ook al biedt die slechts een beperkt comfort - is conform aan de opgelegde kwaliteitsnormen. De kamerbewoner

blijft in dezelfde kamer, weliswaar een betere, maar hij verhuist niet. Dat is een hiaat in het huursubsidiebesluit. Wij hebben dat aangekaart bij het kabinet van minister Keulen, maar zonder resultaat. Een ander negatief effect is de jacht op postbuslogeurs. Het gaat over mensen die een kamer huren maar er niet echt wonen. Ze worden uitgeschreven bij de dienst bevolking. Ze worden ook nergens opnieuw gehuisvest. Ze verdwijnen in het niets. Op papier bestaan ze niet meer."

Maar de balans van elf jaar werken is alles bij elkaar toch positief?

"Ons belangrijkste resultaat is dat de bouw van 16 nieuwe kamers door sociale huisvestingsmaatschappij Nieuw Dak gerealiseerd werd in nauwe samenwerking met ons. Er staat nu een tweede gelijkaardig project op stapel in logementhuis Continental in Waterschei. Een ander belangrijk resultaat is dat het beleid in Genk de woonproblematiek erkent. Anderzijds voel ik een machteloosheid. Wanneer de huurprijzen onwettig opslaan, dan kan de huurder wel een proces aanspannen. Maar huurders hebben vaak schrik hun woonst te verliezen. Bovendien kost procederen geld en dat hebben mijn mensen niet. Maar de balans van elf jaar werken is alles bijeen toch positief."

De Genkse woongroep op uitwisselingsbezoek in het krakerspand in Hasselt

> Vervolg artikel blz 3

Magda's geheim

Wat is Magda's geheim om te werken met zulk een kwetsbare doelgroep?

"Ik heb eerst lang rondgelopen. Nu breng ik nog altijd zelf ons krantje rond. Ik leg contact door gewoon mezelf te zijn. Ik kan het moeilijk omschrijven. Alles gebeurt in een kameraadschappelijke sfeer. Ik reageer ook nooit impulsief bij een conflict. Ik reageer wel onmiddellijk tegen profiteurs en tegen mensen die geen respect tonen voor vrijwilligers. Vrijwilligers moet je waarderen. Wij gaan één keer per jaar op planningsdriedaagse. We combineren de planning aan ontspanning. Dat is een een beloning en een blijk van waardering voor de vrijwilligers."

Machteloosheid

Wat was de grootste moeilijkheid?

"De machteloosheid. Ondanks de regelgeving blijven er veel mistoestanden. Dat komt omdat de regels niet opgevolgd worden. Bijvoorbeeld in de huurwet is voorzien dat de eigenaar de huurprijzen moet afficeren. Dat wordt nergens gecontroleerd. De sancties die voorzien zijn in het gemeentelijk reglement zijn ook veel te licht. De uitbaters trekken zich er niets van aan. Als je je gelijk wilt halen, moet je naar de rechtbank. Mensen met een klein inkomen kunnen dat niet. Voorts is er de discriminatie door de eigenaars. Ze willen geen bruine mensen en geen armoezaaiers. Ze vragen ook steevast drie maanden waarborg in plaats van twee. De

huurders durven er niet tegen ingaan uit schrik op straat te staan."

Topmomenten

Wat was je mooiste moment?

"Eén van de mooiste en ook aangenaamste momenten was de opvoering van een toneelstuk door het gezelschap De Queeste. Iemand van de Queeste ging samen met ons enkele weken op pad om verhalen van logementsbewoners en een logementsuitbaatster te bundelen. Op basis van die verhalen werd een stuk geschreven over het logementsleven van vroeger. Heel aangrijpend! Ze brachten het stuk heel herkenbaar. Ik ben met een grote groep kamerbewoners gaan kijken. We hadden toen een sterk wij-gevoel. JL

Inge Kelchtermans (OCMW):

"Magda houdt de vinger aan de pols en kan daardoor continu signalen geven aan het beleid."

Inge Kelchtermans: "De woongroep zette een belangrijke stap naar zelf opkomen voor zijn rechten. Zoiets was enkele jaren geleden ondenkbaar."

Inge Kelchtermans coördineert het domein van de woonproblematiek binnen het lokaal sociaal beleid in Genk. Zij was één van de partners met wie RIMO-opbouwwerkster Magda Remans nauw samenwerkte in het project met de logementbewoners.

Inge Kelchtermans: "Het project met de logementbewoners is een schitterend initiatief naar een doelgroep die wij anders moeilijk bereiken. Het unieke van dit project is het samenwerkingsverband tussen Nieuw Dak, die 16 sociale kamers verhuurt, CAW Sonar, die instaat voor de woonbegeleiding, het OCMW, die de hulpverlening voor haar rekening neemt, en RIMO Limburg, dat opkomt voor de collectieve noden."

"Magda Remans slaagde erin om met weinig middelen een grote groep van de meest zwakke huurders te bereiken in haar huiskamerproject. Ze werkte heel laagdrempelig en staat heel dicht bij de mensen. Ze vervulde een brugfunctie tussen de doelgroep en de hulpverlening, die deze mensen moeilijk bereikt. Magda hield de vinger aan de pols en kan daardoor continu signalen geven aan het beleid. Ze vertegenwoordigde de zwakke huurders in de stuurgroep die instond voor het lokaal woonbeleidsplan. Hun noden konden hierdoor opgenomen worden in dit beleidsplan."

"Magda startte met haar mensen ook een woongroep die zich informeert over de huurwetgeving en zelf acties onderneemt. Zo lanceerden ze een petitie gericht aan minister Marino Keulen om het recht

op huursubsidies ook toe te kennen aan kamerbewoners. Naast informatie verstrekken en bewustmaking zette de groep een belangrijke stap naar zelf opkomen voor hun rechten. Zoiets was enkele jaren geleden ondenkbaar."

"De samenwerking met Magda verliep altijd heel positief, zowel op beleidsniveau als op de werkvloer. Naar aanleiding van het politiereglement op kamerwonen ontstond er een gezamenlijke actie van de stadsdiensten - de woondienst, de politie en de brandweer - en de welzijnsdiensten - CAW, Nieuw Dak, RIMO en OCMW - met als doel de kwaliteit van de logementhuizen verbeteren. Magda speelde daarin een belangrijke rol. Samen met het CAW informeerde zij logementbewoners, bracht de noden in kaart en gaf ondersteuning aan logeurs. Deze samenwerking leverde een kwaliteitsverbetering op van de logementen." JL

Onderzoek postbuslogeurs

"Je dreigt je sociale rechten te verliezen en in de illegaliteit terecht te komen"

De sanering van de kamers in Genk was een goede zaak. Toch veroorzaakte ze ook nieuwe problemen. Mensen die enkel op papier een kamer huurden, maar er niet woonden werden 'ambtshalve geschrap't'. Administratief bestaan ze dan niet meer. Met allerlei nare gevolgen! Tijd voor een onderzoek, dacht RIMO-opbouwwerkster Magda en ze zette zich aan het werk.

Samen met het Netwerk woonproblematiek Genk vroeg ze zich af waarom een omvangrijke groep

mannen een logementskamer huurt zonder er effectief te wonen. Het gevaar voor ambtelijke schrapping is immers reëel. En dat heeft ernstige gevolgen: je identiteitskaart is niet langer geldig, je raakt nog moeilijk aan werk, je dreigt je sociale rechten te verliezen en in de illegaliteit terecht te komen. Magda ging op zoek naar postbuslogeurs die anoniem wensten te getuigen over hun situatie. Makkelijk lukte dat niet. Maar uiteindelijk slaagde ze erin 10 adreshuurders uit 6 verschillende

logementshuizen te bevragen.

Aanbevelingen voor nieuwe actie

Haar bevindingen schreef ze neer in het rapport "postbuslogeurs". Het schiept een verhelderend beeld en geeft een andere kijk op de problematiek. Ook verduidelijkt het de link met de schuldenproblematiek, referentieadressen, bewonersstatuten en uitkeringen. Tenslotte geeft het naast een aantal knelpunten, ook een aantal aanbevelingen mee. Stof voor een nieuw actieplan van het Genkse Netwerk woonproblematiek! KB

Het volledige onderzoeksrapport (46 p.), kan je raadplegen via rimo.be/publicaties/eigen_uitgaven.html

Inspraak in Haren-Bommershoven

"Door aanpak RIMO Limburg verbeterde de relatie met de stad"

BORGLOON - Bommershoven en Haren zijn twee kleine Haspengouwse dorpskernen die deel uitmaken van de stad Borgloon. Op het moment dat de RIMO-opbouwwerksters Greetje Swerts en Chantal Poncellet er in 2005 startten, stelden ze een groot ongenoegen over het stadsbestuur vast. Maar op enkele jaren tijd slaagden ze erin een nieuwe dynamiek op gang te brengen, zowel bij de bewoners als bij het gemeentebestuur. 'De gemeente luistert toch niet naar ons,' was aanvankelijk een veelgehoorde klacht. Maar intussen is er een constructieve en structurele relatie gegroeid tussen het stadsbestuur en de bewonersgroep en kan RIMO-Limburg haar project afsluiten.

Dorp in zicht

Greetje en Chantal staken van wal met een enquête, een vragenlijst gebaseerd op de lijst van "Dorp in zicht". Dorp in zicht is een methode, overgewaaid uit Engeland, die problemen rond leefbaarheid helpt detecteren. "Een vragenlijst van maar liefst 326 vragen moesten we op maat van de twee dorpen reduceren tot een 60-tal vragen," zegt Chantal. "Daarbij kregen we de hulp van een initiatiefgroep

De bewonerskern in overleg met de schepen

van 13 bewoners. Ook organiseerden we een eerste bewonersvergadering om de meest prangende thema's te destilleren. Uiteindelijk kregen we 443 ingevulde vragenlijsten binnen, wat neerkwam op een respons van 58%!"

De verwerking mondde uit in een kanjer van een rapport met grafiekjes en tabellen. "Dit rapport overhandigden we aan het schepencollege. Voor de bewoners maakten we een samenvatting in de vorm van een dorpskrant."

Sociaal leefklimaat, dorpsverfraaiing en verkeersveiligheid.

Op een nieuwe algemene bewoners-

vergadering werden 30 bewoners ingedeeld in 3 werkgroepen: sociaal leefklimaat, dorpsverfraaiing en verkeersveiligheid. "De werkgroepen hebben twee jaar goed gewerkt. Ze boekten af en toe kleine successen. We maakten dossiertjes op en gingen die dan samen met een groepje bewoners bespreken met de bevoegde schepen en de ambtenaar. Stilaan werden we au sérieux genomen. Door onze aanpak verbeterde de relatie met het beleid."

> Vervolg artikel blz 5

"Foto's trekken bleek het juiste initiatief."

Op rondgang met de wijkagent

"Als de mensen uitleg krijgen over de procedures en over waarom sommige voorstellen niet uitvoerbaar zijn of lang duren, dan groeit er begrip", zegt Greetje. "De werkgroep verkeersveiligheid is een goed voorbeeld. De groep deed samen met de wijkagent een rondgang door het dorp en maakte foto's van de knelpunten. Daarop volgde een overleg met de bevoegde schepen over het mobiliteitsplan. Het stadsbestuur erkende de knelpunten en heeft alvast een snelheidsbeperking doorgevoerd. "De schepen en de ambtenaar zagen dat we er werk van hadden gemaakt. Ze waren enthousiast. Vanaf toen is het tij gekeerd," herinnert Chantal zich.

Soldaat zonder hoofd

"Ook de commotie rond een standbeeld van de 'soldaat zonder kop' was een keerpunt in de werking," gaat Chantal verder. "Vandalen hadden dit oorlogsmonument 4 jaar geleden vernield. Het hele dorp sprak er schande over. De reparatie van het monument was dan ook één van de eerste actiepunten. De oorlog is hier een heel gevoelig punt, vooral bij oud-strijders en familieleden van gesneuvelden. Toen het hoofd van de soldaat er weer op stond hebben we het monument opnieuw laten inhuldigen door de burgemeester. Er was veel volk. Dit betekende eerherstel voor Haren-Bommershoven en herstel van het vertrouwen ten aanzien van het gemeentebestuur."

Wederzijds vertrouwen

"Ik herinner mij de eerste hoorzitting

waarop wij aanwezig waren nog heel goed," vertelt Greetje. "Vroeger was er naar het schijnt altijd een vijandige sfeer op die bijeenkomsten. Er kwam ook maar weinig volk op af. Op deze hoorzitting waren 50 mensen present. De cafetaria van het cultureel centrum was te klein. We moesten uitwijken naar de grote zaal. De sfeer was gemoedelijk. Er vlogen geen verwijten meer door de zaal. De burgemeester zei dat hij voelde dat RIMO Limburg in het dorp was. Hij riep de bewoners zelfs op een plan te maken voor de herinrichting van de tramstation. Het wederzijds vertrouwen groeide."

Inspraakkanaal

"De communicatie zit nu echt goed. De burgemeester is zelfs een hele dag met ons mee geweest naar Mechelen om een bezoek te brengen aan de dorpsraden daar. Dat concept van dorpsraden hebben we ondertussen concreet gemaakt. Maar de bewoners wilden wel een andere benaming. Ooit was er immers al een dorpsraad geweest in Haren-Bommershoven, maar door het gebrek aan een goede communicatie met het beleid, is die doodgebloed. De bestaande dorpsraden in de omliggende deelgemeenten hebben alleen maar een ontmoetingsfunctie. De bewoners wilden vooral aan beleidsparticipatie doen en kozen voor de naam 'bewonerskern'."

Bewonerskern

In oktober 2008 ging de bewonerskern Bommershoven-Haren van start. Het gemeentebestuur kende een startpremie toe en verleent logistieke ondersteuning. Zo kan de bewonerskern gratis kopies nemen en gebruik maken

van vergaderzalen. Ook kan hij beroep doen op een vaste contactpersoon bij de gemeente. Deze ambtenaar zorgt ervoor dat alle vragen van de bewonerskern bij de juiste dienst terechtkomen en geeft nadien feedback aan de bewonerskern.

Duurzame resultaten

Geslaagd opbouwwerk, vinden we zelf. Greetje en Chantal mogen fier zijn op de resultaten. De bewonerskern telt momenteel maar liefst twaalf actieve leden. Bovendien erkende de gemeente hem zopas als officieel adviesorgaan. Zo zijn er garanties dat het dorp een vast inspraakkanaal heeft op het moment dat RIMO Limburg er niet meer is.

Ook op het vlak van samenleven in de dorpskern bracht het opbouwwerkproject heel wat leven in de brouwerij. Een vast groepje bewoners organiseert twee maal per jaar een ontbijt waar een tachtigtal dorpsbewoners elkaar ontmoet en bijkletst in een gezellige sfeer. Enkele bewoners maken samen ontbijtkorven, die ze op vraag van de papa's op moederdag aan huis leveren. Het enthousiasme en de inzet van de bewonerskern zijn veelbelovend en geven de opbouwwerkers een gelukkig gevoel bij de afronding van hun project. Haren-Bommershoven leeft!

Ankers in het landschap

Met een fototentoonstelling sluiten Greetje en Chantal hun stimulerende aanwezigheid in Borgloon af. Ze dachten na over een manier om de mensen samen te brengen door gebruik te maken van de aanwezige creatieve talenten. Foto's trekken bleek het juiste initiatief. De bewoners legden in beelden vast wat precies hun dorp aangenaam om wonen maakt. Tweeduizend foto's waren daarvan het resultaat! Honderd kozen de deelnemers uit voor de tentoonstelling. De gemeente vergrootte de tien beste foto's uit op zeildoek en stelde ze verspreid in het landschap op. Als vaste ankers in het glooiende landschap getuigen zij van de hernieuwde dynamiek van het dorp. Via een mooie wandeling van ongeveer 7 km kan je de zeildoeken nog bewonderen tot eind mei 2010!

JL

Burgemeester Erik Awouters: "Er is toenadering gekomen"

Aan burgemeester Erik Awouters van Borgloon vroegen we wat de meerwaarde van het RIMO-project is voor het beleid. Wij werden ontvangen op het stadhuis. Bij een kop koffie en tussen de stapels dossiers noteerden wij volgend antwoord.

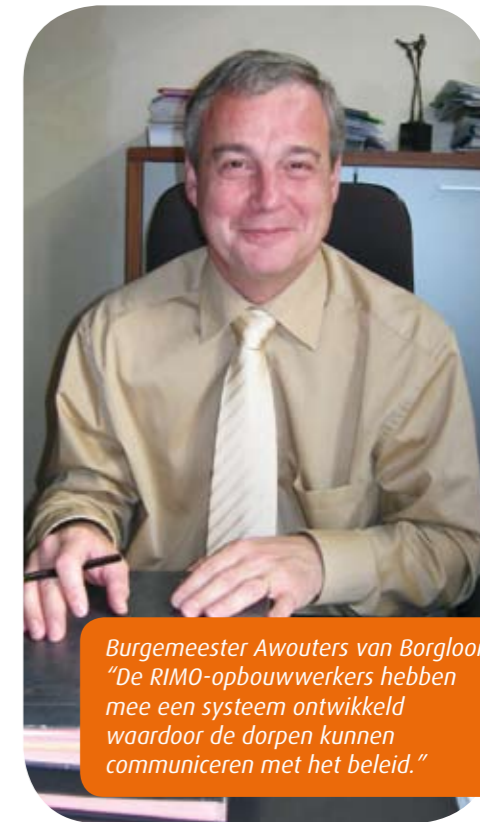
"De RIMO-opbouwwerkers zijn erin geslaagd bewoners te vinden die zich willen inzetten voor hun dorp. Zij hebben bovendien mee een systeem ontwikkeld waardoor de dorpen kunnen communiceren met het beleid. Vroeger was er een gevoel van onbehagen. De mensen voelden zich niet serieus genomen. Dat negatieve gevoel is nu weg. De bewoners begrijpen nu ook beter dat niet alles zomaar kan.

"Vroeger was er zoals in alle kerkdorpen een tweejaarlijkse hoorzitting. Wij dachten

dat dit voldoende was. Maar blijkt dat dit niet genoeg. De bewoners moeten eens tot in het stadhuis kunnen komen om te overleggen met de schepen. Dat wisten wij niet. Maar inderdaad, in Haren-Bommershoven was er geen platform zoals in de andere dorpen, waar men een eigen dorps huis heeft."

"Het werk is zeker niet af. Maar de bewoners kennen nu al de weg. Er is vanuit de stad een vaste contactpersoon voor Haren-Bommershoven en de 'bewonerskern' is erkend als een officiële adviesraad. De RIMO-opbouwwerkers en de stad waren het niet altijd met elkaar eens. Maar samen hebben we altijd naar een oplossing gezocht in het belang van de lokale bevolking. We hopen dat de opbouwwerkers, ook na de beëindiging van het project, nog enige ondersteuning zullen blijven bieden."

JL

Burgemeester Awouters van Borgloon: "De RIMO-opbouwwerkers hebben mee een systeem ontwikkeld waardoor de dorpen kunnen communiceren met het beleid."

Willy Dermont: "Nu wordt er wel van alles gedaan" Louis Vrancken: "Voor belangrijke besprekingen gaan we met een delegatie naar de schepen"

vlnr. Willy en Louis: "Nu krijgen we zelfs inspraak bij de herinrichting van de oude tramstation. Dat was vroeger ondenkbaar."

De RIMO-opbouwwerkers brachten ons in contact met twee actieve bewoners van Haren-Bommershoven. Veel vragen hoefden we niet te stellen, het gesprek liep als een trein.

Wat is er veranderd sinds RIMO Limburg hier neerstreek?

Willy Dermont: "Er is hier ooit een

dorpsraad geweest, maar er was geen communicatie met de gemeente. Er was bijvoorbeeld het standbeeld van de soldaat zonder kop. De gemeente deed daar niets aan. Nu wordt er wel van alles gedaan. In de dorpskern komen er overal borden met maximum 50 km per uur. In de kerkstraat zijn de stoepen verhard."

Dit jaar stopt RIMO Limburg met het

project, kunnen jullie verder zonder RIMO?

Louis Vrancken: "We hebben nu een eigen bewonerskern die het opneemt voor de belangen van ons dorp. Die doet de meldingen naar de gemeente via e-mail naar Inge Van Hees. Dat is onze vaste contactpersoon bij de gemeente. Voor belangrijke besprekingen gaan we met een delegatie naar de schepen."

Hoe zit het met de verstandhouding met het beleid?

Willy Dermont: "De hoorzittingen die hier vroeger doorgingen waren vechtzittingen. De mensen waren heel verbitterd. De dorpsraad is kapot gegaan omdat ze niets klaar kreeg. Nu krijgen we zelfs inspraak bij de herinrichting van de oude tramstation. Dat was vroeger ondenkbaar."

Louis Vrancken: "De burgemeester is heel ontvankelijk. Maar de dorpskern moet wel aan z'n mouw blijven trekken, hoor!"

JL